

TIESĪBU AKTI, KO PIENĒM STRUKTŪRAS, KURAS IZVEIDOTAS AR STARPTAUTISKIEM NOLĪGUMIEM

ES UN ŠVEICES APVIENOTĀS KOMITEJAS LĒMUMS Nr. 2/2016

(2015. gada 3. decembris),

ar ko groza Nolīguma starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Šveices Konfederāciju 3. protokolu par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājums” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm [2016/121]

APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā Nolīgumu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Šveices Konfederāciju, kas parakstīts Briselē 1972. gada 22. jūlijā ⁽¹⁾ (“nolīgums”), un jo īpaši tā 11. pantu,

ņemot vērā nolīguma 3. protokolu par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājumu” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm (“3. protokols”),

tā kā:

- (1) Nolīguma 11. pants atsaucas uz 3. protokolu, kurā noteikti izcelsmes noteikumi un paredzēta izcelsmes kumulācija starp ES, Šveici (ietverot Lihtenšteinu), Islandi, Norvēģiju, Turciju, Fēru salām un Barselonas procesa dalībniekiem ⁽²⁾.
- (2) Nolīguma 3. protokola 39. pants nosaka, ka Apvienotā komiteja, kas paredzēta ar nolīguma 29. pantu, var pieņemt lēmumu grozīt minētā protokola noteikumus.
- (3) Reģionālās konvencijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem ⁽³⁾ (“konvencija”) nolūks ir ar vienu tiesību aktu aizstāt protokolus par izcelsmes noteikumiem, kuri pašlaik ir spēkā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstīs.
- (4) ES un Šveice konvenciju parakstīja 2011. gada 15. jūnijā.
- (5) ES un Šveice savus pieņemšanas dokumentus konvencijas deponitāram iesniedza attiecīgi 2012. gada 26. martā un 2011. gada 28. novembrī. Piemērojot konvencijas 10. panta 3. punktu, attiecībā uz ES un Šveici konvencija tādējādi stājas spēkā attiecīgi 2012. gada 1. maijā un 2012. gada 1. janvārī.
- (6) Ar konvenciju stabilizācijas un asociācijas procesa dalībnieki un Moldovas Republika ir iekļauti Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu izcelsmes kumulācijas zonā.
- (7) Nolīguma 3. protokols tādēļ būtu jāgroza, lai izdarītu atsauci uz konvenciju,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nolīguma 3. protokolu par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājums” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm aizstāj ar šā lēmuma pielikuma tekstu.

⁽¹⁾ OV L 300, 31.12.1972., 189. lpp.

⁽²⁾ Alžīrija, Ēģipte, Izraēla, Jordānija, Libāna, Maroka, Rietumkrasts un Gazas josla, Sirija un Tunisija.

⁽³⁾ OV L 54, 26.2.2013., 4. lpp.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

To piemēro no 2016. gada 1. februāra

Briselē, 2015. gada 3. decembrī

*Apvienotās komitejas vārdā –
priekšsēdētājs
Luc DEVIGNE*

PIELIKUMS

“3. PROTOKOLS

par jēdziena “noteiktas izcelsmes izstrādājums” definīciju un administratīvās sadarbības metodēm

1. pants

Piemērojamie izcelsmes noteikumi

Piemērojot šo nolīgumu, piemēro Reģionālās konvencijas par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu preferenciāliem izcelsmes noteikumiem ⁽¹⁾ (“konvencija”) I papildinājumu un attiecīgos II papildinājuma noteikumus.

Konvencijas I papildinājumā un attiecīgajos II papildinājuma noteikumos ar visām atsaucēm uz “attiecīgo nolīgumu” saprot atsauces uz šo nolīgumu.

2. pants

Strīdu izšķiršana

Ja strīdus, kas radušies saistībā ar konvencijas I papildinājuma 32. pantā minētajām pārbaudes procedūrām, nevar izšķirt starp muitas iestādēm, kuras pieprasa pārbaudi, un par šīs pārbaudes veikšanu atbildīgajām muitas iestādēm, tos nodod Apvienotajai komitejai.

Visos gadījumos strīdu izšķiršana starp importētāju un importētājvalsts muitas iestādēm notiek saskaņā ar minētās valsts tiesību aktiem.

3. pants

Protokola grozījumi

Apvienotā komiteja var pieņemt lēmumu grozīt šā protokola noteikumus.

4. pants

Izstāšanās no konvencijas

1. Ja ES vai Šveice konvencijas deponētāram rakstiski dara zināmu savu nodomu izstāties no konvencijas saskaņā ar tās 9. pantu, ES un Šveice nekavējoties sāk sarunas par izcelsmes noteikumiem, lai īstenotu šo nolīgumu.

2. Iekams nav stājušies spēkā šādi sarunu ceļā no jauna pieņemti izcelsmes noteikumi, šim nolīgumam piemēro konvencijas I papildinājuma izcelsmes noteikumus un vajadzības gadījumā attiecīgos II papildinājuma noteikumus, kuri bija spēkā izstāšanās brīdī. Tomēr no izstāšanās brīža konvencijas I papildinājuma izcelsmes noteikumus un vajadzības gadījumā attiecīgos II papildinājuma noteikumus saprot tā, ka divpusējā kumulācija tiek pieļauta tikai starp ES un Šveici.

5. pants

Pārejas noteikumi – kumulācija

Neatkarīgi no konvencijas I papildinājuma 16. panta 5. punkta un 21. panta 3. punkta, ja kumulācija attiecas tikai uz EBTA valstīm, Fēru salām, ES, Turciju, Stabilizācijas un asociācijas procesa dalībniekiem un Moldovas Republiku, izcelsmes apliecinājums var būt preču pārvadājumu sertifikāts EUR.1 vai izcelsmes deklarācija.”

⁽¹⁾ OVL 54, 26.2.2013., 4. lpp.